

80 עליד"ה 2019

עלון בית ספר התיכון ליד האוניברסיטה | גליון מס' 15

תרבות של מצוינות מעל 80 שנה | ספטמבר 2019

דבר המנהל - פתיחת שנת הלימודים תש"פ

שלום לכולם,

בקיץ האחרון נהרג סלומון טקה, צעיר בן העדה האתיופית כתוצאה מירי של איש משטרה. המוות הטריג הביא להפגנות רחבות של בני העדה האתיופית שהתמקדו בתחושות קשות של זעזועת כלפי בני העדה. חשוב מאוד שכאן בבית הספר נקשיב ונתייחס לתחושות אלה. הן בהקשר הכללי של מה שקורה בחברה הישראלית, והן בהקשר האישי. במאבק למען כבדה צודקת ושוויונית הוא מאבק שצריך להיות חשוב לכלול. שמחונ מאד שביננו פתיחת השנה של כלל תלמידי בית הספר שיתפּו אותנו עדי ואלינו, תלמידות י"ב, בתחושותיהן ובמחשבותיהן בנושא. משפט מרכזי בדבריהן הוא "אין הם, יש רק אנחנו".

היום זוהי בשבילי פתיחה של שנה מיוחדת באופן אישי: שנתי האחרונה בבית הספר. בסוף השנה אני מגיע לגיל פרישה, והוועד המנהל של בית הספר בחר בארז הקר להחליף אותי. בהצלחה, ארז! חשוב יהיה לי לנצל את השנה לתהליך של רפלקציה על בית הספר, לתמונתו ולתכנונו מעמיקה של מה שנעשה בעשור האחרון, ביחד עם הדמויות שהעלו שאלות, ולחשוב על אתגרים חדשים, לקראת המשך התפתחותו של בית הספר. אשמח מאד לשתופות של כל מי שמעוניין בתהליך זה. מורים וחברי צוות בית הספר, תלמידים, הורים, בוגרים וגמלאים.

בעלון זה תוכלו לקרוא סיכום על עמותות הבוגרים והידידים של בית הספר, שאחרי קרוב לשלושים שנות פעילות תסיים פעילות. **זוהי הזדמנות להודות בשם כל קהילת בית הספר לעמותה על גיוס הכספים שרובם כוונו לסייע לתלמידים. תודה מיוחדת לרוח החיה שמאחורי פעילות העמותה לאורך כל השנים: אפרת בלברג. אפרת הקדישה ממיטב מרצה לקישור קשר עם בוגרים ולרתום אותם לסייע לבית הספר.**

שנה טובה לכולם

גלעד אמיר, מנהל



כינוס פתיחת שנת הלימודים



בכינוס פתיחת שנת הלימודים ברכו השמיניסטים, תלמידי מחזור פ"ב, את תלמידי בית הספר, מורי ועובדי. בדבריהם התייחסו ל"אירועי החופש ואמרו את הדברים הבאים: "חופש הגדול האחרון קרו מקרים רבים שדורשים את התייחסותנו כבני נוער: אונס איה נאפה, שלושה נרצחים בפיגועים, נפגעים והרוגים בתאונות דרכים, הסלמה בדרום ובצפון ובלצפון כל צערנו הרשימה ממשלכה. במסגרת הכינוס חברנו להביא את דבריהן של שתיים מתלמידות שכתב"ב על מחאת האתיטיפים שהתחילה לאחר רצח סלומון טקה. אנו מזמינות את אלינור טלון ועדי שמעון לשאת דברים" ואלו הדברים שנשאו עדי ואלינור:

אנחנו עומדים בפנתה של שנת לימודים חדשה לאחר חופש גדול בו קרר אירועים קשים במדינת ישראל. החופש נפתח באירוע בו נורה צעיר אתיפי ליד שוטר ובעקבותיו התחולל גורל מחאה גדול מצד העדה האתיופית. לאחר כמה גלי מחאה שקטים שהיו לתובנת השנים האחרונות מחאה זו שינתה את פניה והפכה למחאה אלימה, שפגעה בסדר היום של אנשים רבים בארץ. שינוי זה קרה כתוצאה מכעס גדול שהלך והצטבר לאורך שנים ארוכות כלפי גורמי ממשלה שהתלמידים נחשפו לאורפין כמוצלח במחינה זו. זהו הייתה הדרך היחידה לעורר את הציבור להתייחס למצוקה המורגשת בעדה האתיופית.

חשיבות החוויה הלימודית המשמעותית

אבל כמו המורכבות הכללית של המסע גם הצלחה זו של המשלחת מעמידה אותי באי נחת מסוים. כאשני מוכר בימים שלי בתיכון, אני נזכר בחברה הראשונה, ביחסים עם המורים, בנשימה על אופניים ובשלב מאוחר יותר על אפונת לבית הספר, בטויל לילית בהדרכה, כרשגוד ובריכוז בצופים - אלו זיכרונות מעצבים שאינם קשורים ישירות לתחום הלימודי.

אמנם, יש לי מעט זיכרונות חשובים משיעורים וממורים, כמו השיעור שבו המורה לספרות עמדה על השולחן ושרה את "פגישה לאין קץ" של אלתרמן, או המורה לתנ"ך שנכנס בסערה לביתה ואמר לנו לשבות כי ההסקות לא עבדו, או המורה להיסטוריה, שניכנס לביתה וכתב וכתב בכתב, וכל מיילה על הלוח הייתה מרתקת בעיני. אבל כל הדוגמאות האלו מחויות בכלל בתיכון ותן שימת דגש על חויות לימודיות בפרט, מתגמדות ביחס למסע לפולין שיצאתי אליו כתלמיד בסוף כיתה י'.

לגבי פעילות לימודית זו, אני נזכר בקלות, במחשבות, במראות, בספירים שמשמתי ושהשמתי. טוב אני חש ביחס לזה אי נוחות גדולה שנסיעה לפולין, לבורות ההריגה ולמחנות ההשמדה, היא החוויה הלימודית המשמעותית ביותר בתיכון. ולא חויות לימודיות נורמליות יותר, למתן שאלות, להפיק את החוויה היומיומית שלנו מבינה זו יש לנו אתגר שותף. להפוך את החוויה היומיומית שלנו בתיכון למשמעותית יותר. לנצל את הימים, השבועות, החודשים והשנים שלכם בבית הספר כדי לצבור חויות לימודיות מעצבות גם עוד עשרים וחמש שנה.

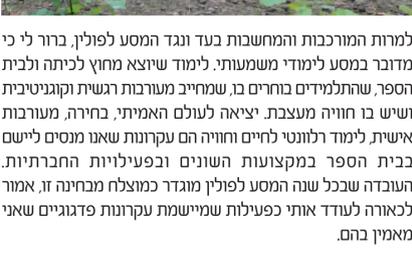
זו משימה דחידת. אנחנו צריכים להציע, לבנון, לצאת מחוף לבית הספר, ולאתגר, ואתם צריכים לקחת, לבחור, להתמסר, להעמיק, לחקור ולמצוא את החויות האישיות שלכם בלימודה, בין אם זו עבודת יחידה בהיסטוריה, פרויקט באנגלית, עבודת גמר, חקר בביולוגיה או מטלת ביצוע באזרחות.

במצוא את המקום שאתם מרגישים אליו חיבור שבאמת תשקיעו בו מולב. הרובל הזה, ושלנו, והמורה להיסטוריה בעוד שנים רבות בחויות לימודיות משמעותיות וביכול להיזכר בעוד שנים תנסו לא לפספס הזדמנות זו. זה האיחול שלי אליכם ואלינו המורים לשנה הבאה. שנה טובה.

שנה טובה
ארז הקר

ביום שני לפני שבועיים חזרתי ארצה עם המשלחת שנסעה לפולין, שכללה 7 מורים ותשעים תלמידים. במהלך השהות שלנו בפולין סיימו וביקרו נערים ונעירות שהתקיימו בהן חיים יהודים עשירים ומגוונים לפני מלחמת העולם השנייה, ושבונו ובמחנות ההשמדה שבהם ביקרונו, הגיעה תרבות זו באירופה לקיצה עם השואה.

המסע לפולין הוא מסע מורכב מבחינות רבות ויש לנו תהיות לגבי עצם קיומו. מוצא אחד בשיוכיהו הסיכום התלמידי העלו תובנות לעשות טוב ועל האחריות שיש לכל אחד ואחת מאיתנו ביחס לסיבה, ומנגד בכל יום הייתה אמירה, תיאור, סיפור או תחושה שהתלמידים נחשפו לארצה, שבעקבותיהם תהיה יום האם אלו הסיפורים שיש לחשוף אותם אליהם, והאם זהו המקום שבו יש לעצב זהות וערכים.



למרות המורכבות והמחשבות בעד נגד המסע לפולין, ברור לי כי מדובר במסע לימודי משמעותי. לימוד יוצא מחוף לביתה ולבית הספר, שהתלמידים בוחרים בו, שמחייב מעורבות רגשית וקוגניטיבית ושיש בו חוויה מעצבת. יציאה לעולם האמיתי, בחירה, מעורבות אישית לימוד רלוונטי לחיים וחוויה הם עקרונות שאנו מנסים ליישם בבית הספר ובמחנות השונים ובפעילויות החברתיות. העובדה שבכל שנה מועד לפולין גובר כמוצלח במחינה זו, אמור לכאורה לעודד אותי כפעילות שמיישמת עקרונות פדגוגיים שאני מאמין בהם.

ביקור התורם מר ארנולד ויינן



ביום חמישי 19/9/19 זכינו לביקורו של מר ארנולד ויינן, ושהם שנים תורם עבור פרויקטים שונים לבית הספר התקשרות גם הם את חלקו בשיפוט וציוד המטבח הלימודי. מר ויינן לווה על ידי צגני קרן היסוד:

הגב' מיכל שילוח - רפרנטית פרויקטים פיזיים
הגב' אביבה רובין - מחטיבת הפרויקטים
ומר ג'וש ארונסון - מחטיבת התקשורת.

את הביקור פתחנו בסיוור בכיתות התקשורת ובמפגש עם התלמידים שהיו מאוד נרגשים וסקרנים לפגוש אותו. התלמידים ניהלו שיח פורה בנושא ההתמודדות עם השונות והקושי בדתות היומיומית.

בדקות לסיום המסע הלימודי ושם קיימו טקס להסרת הלונ. התלמידים הכינו ארוחה לתפארת: פיצות ושקשוקה ומבחר סלטים, גבינות, פיתות עבודת יד ושלל קינוחים טעימים. ארנולד התורם התרגש ונהנה כל כך, עד שלא רצה לעזוב. כולנו תקווה כי התלמידים ימשיכו ליהנות מהמטבח הלימודי וכי הוא יהווה עבורם חלל יעיל וחשוב לצורך הצלחתם.

על עמותת הבוגרים והידידים של בית הספר התיכון ליד האוניברסיטה

רופאים, משפטנים ואנשי אקדמיה אחרים. כמו כן התקיימו תערוכות אמנות שהיצירות שהוצגו בהן נתרמו ע"י אמנים בוגרי בית הספר וידידיו. המפגש האחרון התקיים לציון 80 שנה לביה"ס, וההרצאה המרכזית במהלכו היתה של פרופ' דניאל כהנמן, בוגר בית הספר וחתי פרס נובל לכלכלה.

העמותה סייעה גם בהקמת האולם הרב תכליתי ע"ש ד"ר מאיר שפירא שהיה מנהל שלו בית הספר במשך 36 שנה. באולם מתקיימות פעילויות לימודיות שונות, הצגות, מלגות, הרצאות ועוד.

העמותה השתתפה בארגון כנס הבוגרים הכללי שנערך ב-2003 בעין חמד והשתתפו בו אלפי בוגרים. מאז 2009 משתתפת העמותה בארגון מפגש העשורים, אליו מזמינים בוגרי המחזורים שסיימו את לימודיהם בשנים שמסתיימות בספרת השנה העשויים במהלך השנים סייעה העמותה גם להעשרת הציוד בבית הספר, כמו התקנת מקרנים בכיתות ובניית המעלון במדרגות הכניסה, המאפשר לזקוקים לנכות הגיעה בלא קושי למפלס הגומן יותר.

בסוף שנת לימודים התקיים פגישת פתיחה מעורבת משפתר. עצמאית, וגיוס המשאבים יתקיים פעולה ישירות ע"י בית הספר. הבוגרים שרוצים לתרום מזומנים לעשות זאת ע"י כניסה לאתר בית הספר: <https://leyada.net/> ולבחור בקישור תמוך בנו.

אפשר גם להודות למקור לב ליושבי בית הספר. **זו הזדמנות להודות מקרב לב ליושבי בית העמותה שפעלו כל השנים במסירות ובכּוּן טוב ובנכונות מירבית לסייע בהגשמת יעדיה: פרופ' משה פרנס ז"ל, פרופ' ניר לאופר, עו"ד אריה תוסייה - כהן, פרופ' גור מושיב וז"ר שאול בייט. תודות גם לכל חברי ועד העמותה לאורך השנים על פאילויות ותמיכות.**

הקשר עם בוגרי בית הספר יישמר כמובן, ונקווה שהזמן החולף יעצים את יזקתנו למוסד הלימודי שלי ימי נעוריהם.

אפרת בלברג-רוטנשטיין
חברת הנהלת העמותה מאז היווסדה

דברי פרידה

אפרת בלברג - רוטנשטיין
עמותת הבוגרים והידידים של בית הספר התיכון ליד האוניברסיטה הוקמה בשנת 1989. פעילות העמותה היא בהתנדבות ואיש לא יקיבל שכר או הטבה אחרת מן הכספים שנתרמו לפעולותיה לאורך השנים. פעילותה העיקרית של



העמותה היא קרן המלגות, המיועדת לסייע לתלמידי בית הספר. הסייע מוענק למימון שכר הלימוד בבית הספר ובתכניות הלימודים הייחודיות שלו, למימון אבחונים של לקויי למידה, לרכישת חומרי לימוד, למימון ההשתתפות במשלחת בית הספר לפולין וגם לסייע פרטי במידה שתרש. מחויבות בית הספר, ולצד עמותת הבוגרים והידידים, היא לאפשר לכל תלמיד מעוניין ומתאים ללמוד בבית הספר. אנו ממשינים והשאלות לכלל אינו יכול להוות גורם המונע לימודים בבית הספר. המטרה של העמותה היא לסייע לשורות רבות של תלמידים.

אחדות מן המלגות נתרמות כהנצחה של בני משפחה או של חברי מחזור שהלכו לעולמם, והתלמידים הזוכים במלגות מבטלים מכתב המספר על המנוצח, בהתאמה לבקשת התורמים.

קרן המלגות התקיימה כל השנים מתרומות לבד. התרומות פטורות ממש לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה.

לפעילויות נוספת של העמותה: שמירה וטיפוח הקשר בין בית הספר לבוגריו. סייע בקידום מטרותיו החינוכיות והלימודיות בבית הספר ובשמירה וחזקת מקומו ככיתוי חינוכי במגוון בירושלים ובארץ. ייחוס וארגון פעילויות תרבות בבית הספר שההכנסות מהן מופנות לקרן המלגות. בעבר נערכו ערבי עיון שבהם השתתפו סופרים.

קצת נוסטלגיה

תמונות של יצחק נבון, בוגר מחזור 39, המחזור הראשון של ביה"ס. יצחק נבון עם תלמידיו כאשר שימש מורה בבית הספר התיכון בבית הכרם 1945-1944.



ציולם פרטי, ארכיון יצחק נבון.

ברכות ואיחולים

תחרות ה-Worlds Scholars Cup צביבה: תלמידים ובעניינים, הבוגרים והמחזורים ובהם ויכוחים יקומו השתתפו במקצים שונים של התחרות ויצאו בשני סיבובי דיכייט בזכות ביצועים מרשימים ועבודת צוות מצוינת.



איה, לידה, נועה ואמית הצפו בטקס הפתיחה, במופע ספוקן וורד המעניין ומעורר הפרשנות והשתתפו במקום "חפש את המעמך" בגן החיות, שם גם הכירו חברים חדשים מכל העולם.

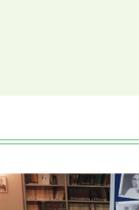


הנבחרת שלנו: נעם כהן-אופיר, בעז לונן, לידה ילון, אמיית בן פורת, נועה ויכוחים, ניקול פרויסקי, איה בלמן. ליווי מקצועי ואחראי משלחת - תומר דויטש.

ברכות לבוגר הטרי (מחזור פ"א), **עידו ירושלמי לורגל זכייית במדליית זהב באולימפיאדת השנת 621 באולימפיאדת השנת 621** צעירות צעירים מ-112 מדינות את נבחרת ישראל ייצגו שישה תלמידים. בהם עידו.



כל ששת חברי נבחרת ישראל לאולימפיאדת המתמטיקה זכו במדליית כסף ומדליית זהב, שלוש במדליית כסף ומדליית ארד. ברכות לכולם.



צילום: מרכז מדעי העתיד
עידו והלל, גאים בכם ומתרגשים אתכם על הזכייה!

מה קורא בספרייה...

